

ΑΛΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ, ΑΛΛΑ ΗΘΗ

[ΜΙΑ ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ]

ΙΑΝΤΟΜΕΝ τὴν ἀνοιξιν τοῦ σωτηρίου μετὰ Χριστὸν ἔτους χίλια ἑνεακόσια ἐξήκοντα πέντε. Ἡ Ἑλλάς μας ἀπεπλήρωσε πᾶσαν ὑλικὴν πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους ὑποχρέωσιν. Οἱ Αἰγίεις ὄχι μόνον δὲν πεινοῦν πλέον, ἀλλὰ καὶ τρέφονται ἀποκλειστικῶς με' ὀρτύκια καὶ γαλόπουλα. Τὸ Σύνταγμα ἀνεθεωρήθη παραχωρηθέντων εἰς τὴν γυναῖκα πολιτικῶν δικαιωμάτων ἴσων καθ' ὅλα πρὸς τὰ τοῦ ἀνδρός.

Ἡ στέγη τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἔπαυσε πρὸ καιροῦ νὰ εἶναι χαρτίνη· μέτρα δὲ νομοθετικὰ δρακόντεια ἐλήφθησαν κατὰ τῶν κωμειδουλιογράφων. Ἡ δημοσιογραφικὴ ἔνωσις εἶναι πλέον γεγονὸς τετελεσμένον, καὶ δις τοῦ μηνὸς τακτικώτατα τὰ παράδοξα ταῦτα ὄντα συνέρχονται εἰς γεῦμα ἀδελφικόν. Τέλος αἱ συμπολιτεύόμεναι ἡμερίδες παρητήθησαν τοῦ νὰ καυτηριάζωσι τὴν ἐν τῷ Ἰρλανδικῷ ζητήματι καὶ τῇ ἐνώσει τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Οὐαλλίας πολιτικὴν τοῦ Ἀγγλοῦ πρωθυπουργοῦ, ἡ ἐπὶ χρήμασι ψηφοθηρία ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ κατὰ τὰς ἐκλογὰς αἱματηραὶ μάχαι καὶ σκοτωμοὶ καταλέγονται μεταξὺ τῶν θρύλων τοῦ παρελθόντος καὶ τὸ κλεινὸν τῆς Παλλάδος Ἀστὺ, στερηθὲν καθ' ὅλοκληρίαν τῆς γνωστοτάτης εἰς τοὺς γεροντοτέρους κλασικῆς σκόνης, πλαισιοῦται ἀπὸ τινος με' θαυμασίους δημοσίους κήπους ἐκτενεστάτους.

Αὐτὰ εἶναι ἐν συντομωτάτῃ περιλήψει τὰ κυριώτερα ἐν Ἑλλάδι συμβάντα τοῦ πρώτου ἡμίσεως τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Καὶ ὀφείλετε ἀναντιρρήτως νὰ ὁμολογήσετε ὅτι οὔτε ὀλίγα εἶναι οὔτε ἀσήμαντα.

* *

Ἡ χώρα σύμπασα εὐρίσκεται ἐν ἐκλογικῷ ὀργασμῳ — ἡ λέξις εἶναι λείψανον τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Ὁ κ. πρωθυπουργός, καίτοι αἰσίως διανύσας τὴν τετραετίαν του καὶ δικαιοῦ-

μενος συνεπῶς νὰ διεξαγάγῃ ὁ ἴδιος τὰς νέας ἐκλογάς, ἔκρινε καλόν, διὰ νὰ μὴ δώσῃ ἀφορμὴν κατηγοριῶν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, νὰ ὑποβάλῃ εὐθὺς μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Ἀνώτατον Ἀρχοντα ἀναγκασθέντα νὰ ἀναθέσῃ τὰς ἐκλογάς εἰς ἄλλους ὑπηρεσιακὸν ὑπουργεῖον.

Ἐλησμόνησα νὰ προσθέσω, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔτη τὸ ἐκλογικόν μας σύστημα μετερρυθμίσθη προτιμηθείσης τῆς μονῆς ψήφου ἐν στενῇ περιφερείᾳ. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν λοιπὸν εἶναι ὀδηγημένη εἰς τεσσαρας ἐκλογικὰς περιφερείας, ὧν ἐκαστὴ ἐκλέγει τὸν βουλευτὴν της.

Οἱ ὑποψήφιοι τῆς πρωτεύουσας διὰ τὸ ὑψηλὸν πολιτικὸν ἀξίωμα, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν, ἀνεκηρύχθησαν πρό τινων μόλις ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Διακαστηρίου. Τούτων ἑνδεκα εἶνε ἄνδρες καὶ ἑννέα γυναῖκες· ὁ ἀγὼν μετὰ τῶν δύο φύλων προμηνύεται πεισματωδέστατος.

* *

Δυσχερεστάτη εἶνε ἡ θέσις τοῦ κ. Ἀδαμίδου πρώην ἐργατικοῦ, ἐντιμοτάτου ὁμως πολίτου, ὑποσχεθέντος ῥητῶς εἰς τὸν παιδικὸν καὶ ἐπιστήθιον

φίλον του Κ. ὑποψήφιον βουλευτὴν τῆς γ'. ἐκλογικῆς περιφερείας τοῦ ἄστεως, τὸν μόνον δὲ ἱκανὸν ἔνεκεν τῶν ἀτομικῶν του συμπαθειῶν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ ρεῦμα τῆς ἀντιπάλου του κυρίας Βασιλείας Δ., ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ γείνη ἐκλογικὸς του πράκτωρ, χωρὶς ὁ δυστυχὴς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ κ. Ἀδαμίδου, ἡ σύζυγός του — μεθ' ἧς, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, πολὺ ἀμφιβόλου τρυφερότητος ἦσαν αἱ σχέσεις του — εἰργάζετο ἤδη λυσσῶδῶς ὑπὲρ τῆς κυρίας Βασιλείας, τῆς ὑποψηφίου τοῦ ἀντιθέτου κόμματος ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ φίλου του.

Ἦτο δυσχερεστάτη ἡ θέσις του, ὅχι μόνον διὰ τὸ γελοῖον τοῦ νὰ εὐρεθῇ αἰφνης ἀντιμέτωπος αὐτῆς τῆς συζύγου του ἐν τῇ ἐκλογικῇ διαμάχῃ, τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ λογοπαίγνια—ὁ θεσμὸς εἰ καὶ ἐν πλήρει παρακμῇ δὲν κατηργήθη ἔτι ἐξ ὀλοκλήρου — τὰ ὅποια θὰ ἐγίνοντο εἰς βάρος του καὶ τὸν ρόλον ὅπου θὰ ἔπαιζε τὸ ὄνομά του εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον, καὶ διότι ἀφ' ἧς ἐποχῆς, πεισθεὶς εἰς τὰς παραινήσεις τῆς συζύγου του ἔδωκε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς δημοσίας θέσεως, ἣν

κατεῖχε, διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων του τὴν ἀνατροφὴν, — ἀφ' οὗ ἡ κυρία ἤθελε καλὰ καὶ σώνει νὰ κλείσῃ τὸ σπῆτί της— ὅτι ἦτο μήτηρ καὶ σύζυγος τὸ εἶχεν ἤδη πρὸ καιροῦ λησμονήσει — διὰ νὰ ἐξασκηθῇ μὲ περισσοτέραν ἀνεσιν εἰς τὰ νομικά, κατορθώσασα μάλιστα νὰ ἐπιτύχῃ διακεκριμένην τινὰ θέσιν ἐν τῇ γραφείῳ τῆς περιφήμου δικηγόρου Κλεονίκης,

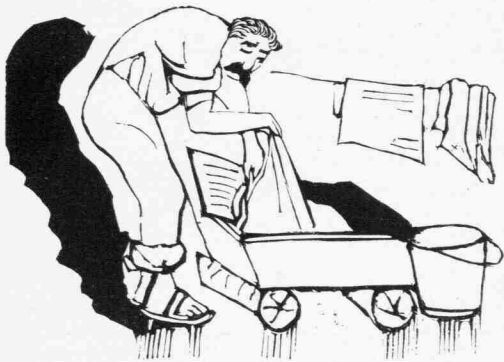
Μ. — δὲν εἶχεν οὔτε λεπτὸν ἰδικόν του. Ἐκείνη, ἡ σύζυγός του δηλ., ἀνέλαβεν ὅλας τὰς δαπάνας τῆς οἰκογενείας, ἐκείνη ἔτρεφε καὶ αὐτὸν καὶ τὰ τέκνα των, ἐκείνη εἶχε τὴν καλωσύνην καμμιὰ φορὰ νὰ τοῦ δίδῃ καὶ τζέπ-χατζιλίχι διὰ τὸν καφέν καὶ τὸν καπνὸν του.

Ἐννοεῖται, ὅτι καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα πλέον ἢ ἅπαξ ἔκλαυσε πικρῶς διὰ τὴν φρικώδη ἀνοησίαν, τὴν ὁποίαν διέπραξε. νὰ παραιτηθῇ τῆς θέσεώς του, ἀποχαιρετίζων μετ' αὐτῆς τὴν

ἠθικὴν καὶ ὕλικήν του ἀνεξαρτησίαν. Πόσας προσβολάς, πόσας ταπεινώσεις δὲν ὑπέστη ἔκτοτε ἐκ μέρους τῆς συζύγου του ! Καὶ ὅχι μικράς νὰ εἰπῇτε. Προσβολάς διὰ τὰς ὁποίας, καὶ ὁ χυδαίος τῶν ὑπηρετῶν εἶναι ἦτο, πρὸ πολλοῦ ἤδη θὰ τὴν ἄφηνε καὶ θὰ ἔπαιρνε τὰ μάτια του νὰ φύγῃ μακρὰν πολὺ μακρὰν, ὅπου τὸν ἔβγαζεν ἡ τύχη του. Ἐσυλλογίζετο ὅμως ὁ δυστυχὴς τὰ παιδιὰ του, ποῦ θὰ ἔμεναν εἰς τοὺς πέντε δρόμους χωρὶς κανέναν νὰ τὰ ἀγαπᾷ, χωρὶς κανέναν νὰ τὰ πονῇ.

Καὶ τί δὲν τοῦ εἶχε κάμει ἕως τώρα ! Κάθε πρωτὸν ὅταν ἔδιδε χρήματα νὰ ψωνίσῃ ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ τοῦ κάμῃ καὶ καμμίαν σκηνήν, ἀφοῦ μίαν ἡμέραν τοῦ εἶπε κατὰ πρόσωπον, ὅτι θὰ στείλῃ κατόπιν του τὸν ὑπρέτην τοῦ γραφείου της νὰ ἐρωτήσῃ

τὸν χασάπην καὶ τὸν παντοπώλην πόσον πῆρε τὰ ψώνια, διότι εἶχε τὴν ιδέαν ὅτι τῆς κλέπτει διὰ νὰ πηγαίνῃ ἔπειτα νὰ πίνῃ κρασί ! Μίαν δὲ ἄλλην ἡμέραν, ἐπειδὴ ἡ πλύστρα δὲν εἶχεν ἔλθῃ ἐνωρὶς νὰ πάρῃ τὰ ρούχα καὶ ἡ εὐγενεὶα της ἐχρειάζετο

νὰ φορέσῃ μαῦρες κάλτσες μεταξωτές, τὸν ἠνάγκασε πρωτὸν—πρωτὸν νὰ τῆς πλύνῃ ὁ ἴδιος ἓνα ζευγάρι, ἐνῶ αὐτὴ ἐξηπλωμένη ἐπὶ τῆς κλίνης ἐρρέμβαζεν ἡδονικῶτα, παραδεδομένη, τίς οἶδεν, εἰς ποῖα ὄνειρα... δικανικά !

Τὸ μεσημέρι καὶ τὸ βράδυ, ὁσάκις δὲν ἐδειπνοῦσεν ἔξω μὲ τὰς φίλκας της—τὸ ὅποῖον εὐτυχῶς διὰ τὸν ταλαίπωρον σύζυγον συνέβαινε πολὺ συχνά,—ἦτο ἀδύνατον νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ φάγῃ μὲ τὴν ἡσυχίαν του.

— Δὲν εἶσαι ἄξιος διὰ τίποτε, παληόχορμος ! Καὶ εἰς τὸ φαγί, δὲν ξεύρεις νὰ μαγειρεύσῃς. Κτῆνος !

Αὐτὰ ἦσαν τὰ φιλοφρονήματά της.

Ἐπλησίαζε τὸ μεσονύκτιον· τὰ παιδιὰ εἶχον πρὸ πολλοῦ κοιμηθῇ. Ὁ δὲ Ἀδαμίδης, παντέρημος εἰς τὸ σπίτι—ἡ κυρία δὲν εἶχεν ἐπιστρέφει ἀκόμη—ἐσυλλογίζετο τὸ δύσκολον τῆς θέσεώς του ἕνεκεν τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὸν φίλον του Κ. τὸν ὑποψήφιον, ὅτι δέχεται νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς ἐκλογικὸς πράκτωρ.

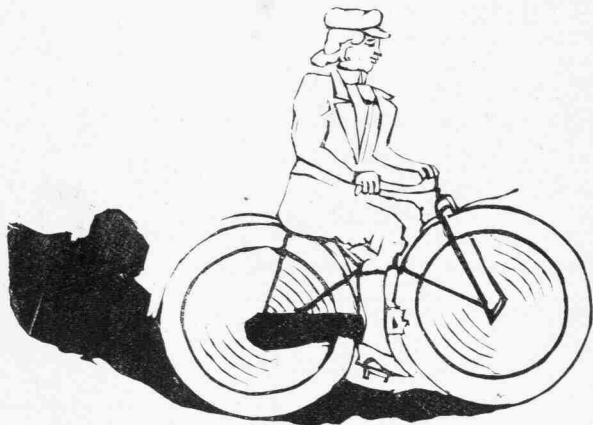
Ποῦ νὰ τὸ ἤξευρεν, ὅτι ἡ σύζυγός του ἦτο ἀναμειγμένη εἰς τὰ ἐκλογικὰ τῆς ἰδίας ἐκείνης περιφερείας. Καὶ αὕτῃ ἡ εὐλογημένη νὰ μὴν τοῦ τὸ εἰπῇ! Τί νὰ κάμῃ τώρα; Πῶς νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον αὐτὸ εἰς τὸ ὅποῖον περιεπλάκῃ; Νὰ ἀναίρεσῃ τὸν δοθέντα λόγον του; Αὐτὸ βέβαια δὲν θὰ τὸ ἔκαμνεν δι' ὅλον τὸ χρυσίον τοῦ κόσμου. Νὰ ἐκτεθῇ πάλιν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὸν περίγελων τοῦ κόσμου; Νὰ μάθουν οἱ φίλοι του, ὅτι δὲν ἔχει ἀρκετὴν δύναμιν νὰ ἐπιβάλλῃ θέλησιν εἰς τὴν γυναῖκα του; Ὁ δυστυχής! Ἐκολλακεύετο πιστεύων, ὅτι οἱ ὑψηλοὶ τοῖχοι τῆς οἰκίας ἦσαν φρουροὶ δράκοντες φυλάσσοντες μετὰ προσοχῆς ὅλα τὰ οἰκογενειακά του καθημερινὰ παρατράγωδα. Αὕτῃ ἡ ἀπατηλὴ ἰδέα τὸν ἐκράτει ἀκόμη ἐν τῇ ζωῇ· αὕτῃ τὸν ἔκαμνε νὰ ἐξέρχεται, ὅταν ἐτελείωνε τὰς οἰκιακάς του ἐργασίας, διὰ νὰ συναντήσῃ κανένα φίλον του, καὶ ἀνταλλάξῃ δύο λέξεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας, νὰ ἀναγνώσῃ καμμίαν ἐφημερίδα.

Καὶ ποῦ νὰ ἤξευρεν ἀκόμη ὁ δύσμοιρος, ὅτι τῆς ἀξιοτίμου συμβίας του τὸ μεγαλείτερον παρὰ ταῖς φίλαις της καύχημα—δι' ὃ καὶ πολλῆς ἀπῆλαυνεν ἐκ μέρους των ὑπολήψεως—ἦτο τὸ

ὅτι κατώρθωσε νὰ δαμάσῃ τὸν ἄνδρα τῆς εἰς βαθμὸν τοιοῦτον ὥστε νὰ τὸν ἔλῃ ὑποχέριον καὶ δοῦλον τῶν θελήσεών τῆς !

Κρότος κωδωνισμοῦ ποδηλάτου καὶ ἦχος κλειδὸς ἐν τῷ κλείθρῳ τῆς ἐξωθύρας στρεφομένης, ἐξήγειρε τὸν Ἀδαμίδην ἀπὸ τὰς οὐδὲν τὸ κοινὸν μὲ τὸ εὐάρεστον ἐχούσας σκέψεις του, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ ἀναγγεῖλῃ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύκτα τὴν ὑποχρέωσιν, ἣν ἀνέλαβεν ἀπέναντι τοῦ φίλου του, καὶ νὰ τὴν πείσῃ ἂν ἦτο δυνατόν διὰ παρακλήσεων, ἔστω καὶ ἱκεσιῶν, νὰ ἀποσυρθῇ ἡ ἰδία τῆς πάλης.

— Καλὴν ἐσπέραν, Ἀλέξανδρε, ἢ κάλλιον καλὴν ἡμέραν. Τί κάμνεις ; Διατί κάθεσαι ἀκόμη ; Τί ἔχεις ; Μήπως εἶσαι ἀδιάθετος ;

Μὲ ἐξαιρετικῶς καλὴν διάθεσιν ἦλθεν ἡ κυρία — πράγμα ὃχι καὶ τόσο πολὺ σύνηθες δι' αὐτὴν ἐπ' ἐσχάτων ἰδίᾳ.

— Εὐχαριστῶ· δὲν ἔχω τίποτε. Σᾶς μόνον ἐπερίμενα, διότι ἔχω κᾶτι νὰ σᾶς ἀναγγεῖλω καὶ μίαν χάριν νὰ σᾶς ζητήσω.

Δὲν ἠθέλησε, βλέπετε, νὰ χάσῃ τὴν ἀνελπίστως παρουσιασθεῖσαν αὐτῷ εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν.

— Μπά ! Μὲ πολλήν, πολλήν προθυμίαν θὰ σὲ εὐχαριστήσω, ἂν ἡμπορῶ νὰ τὸ κάμω. Δὲν φαντάζεσαι, καὶ μὲν, τί διάθεσιν ἔχω ἀπόψε. Πόσον εἶμαι εὐτυχής !

— Καὶ πόθεν ἔρχεσθε τόσον ἄργά ;

— Ἀπὸ τὸ ἐκλογικὸν ἐντευκτήριον τῆς κ. Βασιλείας. Τί κόσμος, Θεέ μου, ἦτο ἐκεῖνος ἀπόψε ! Κρίμα νὰ μοῦ βγῇ ὅλως διόλου ἀπὸ τὸν νοῦν νὰ σὲ εἰδοποιήσω νὰ ἔλθῃς καὶ σύ. Ἐπρόκειτο, ὡς γνωρίζεις, — θὰ τὸ ἀνέγνωσες βέβαια εἰς τὰς ἐφημερίδας — νὰ ὁμιλήσῃ ἡ ὑποψήφίός μας ἀπόψε ἀναπτύσσουσα ἀπὸ τοῦ βήματος τὸ πολιτικὸν τῆς πρόγραμμα· δυστυχῶς ὅμως ἔνεκεν ἐλαφρᾶς ἀδιαθεσίας ἠναγκάσθη κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ ζητήσῃ συγγνώμην, ἐπιφυλαχθεῖσα δι' αὐριον, ὀλίγον πρὸ τῆς ὥρας τῆς μεγάλης διαδηλώσεως. Δὲν ἦτο ὅμως καὶ πολιτικοματικῶς φρόνιμον νὰ ἀφήσωμεν ὅλον ἐκεῖνον τὸν κόσμον νὰ φύγῃ ἀπὸ τῆς δεκάτης. Ἐπρεπε λοιπὸν κάποια ἄλλη νὰ ὁμιλήσῃ καὶ ὁ κλῆρος ἔπεσεν ἐπ' αὐτῇ μου.

Ὁμολογῶ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐστενοχωρήθην ὀλίγον. Πῶς νὰ ὁμιλήσω ἐνώπιον δύο περίπου χιλιάδων ἀκροατῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ ἄνδρες πλέον τῶν ἑκατὸν πέρα εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ; Δὲν τὰ ἔχασα ἐν τούτοις. Ἐλαβον ὡς θέμα τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐτῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ἀπὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐνόμισεν, ὅτι διὰ μιᾶς ἐγκυκλίου τοῦ ἀπαγορευούσης τὴν ἀνάμιξιν τῆς γυναικὸς εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἦτο δυνατόν νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὴν πρόσδον καὶ τὴν κατίσχυσιν τοῦ φύλου μας, μέχρι τῆς σήμερον.

Ἀναντιρρήτως ὅμως, μ' ὅλον τὸ ἀπροπαράσχευον, ἐπραγματεύθην τὸ θέμα μου μετὰ πολλῆς δυνάμεως λόγου. Ἐφρόντιζα μάλιστα ἐν τῇ ῥύμῃ τῆς ὁμιλίας μου νὰ μὴ μοῦ ἐκφεύγουν καὶ πάρα

πολύ τραχεῖαι διὰ τοὺς ὁμοφύλους σου λέξεις καὶ φράσεις χάριν τῶν δυστυχῶν ἐκείνων εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης, οἱ ὅποιοι, ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω, ἀναγνωρίσαντες τὴν λεπτότητά μου δὲν ἔπαυον κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ μὲ διακόπτουν φρενητιωδῶς χειροκροτοῦντες.

ὦ, σὲ βεβαιῶ, ἡ ἁγορεύσις μου αὐτὴ ἦτο θρίαμβος ἀληθής. Ἀφοῦ αὐτὴ ἡ κ. Βασιλεία δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ, ἀλλὰ μόλις κατελθοῦσαν τοῦ βήματος, μὲ ἐνηγκαλίσθη καὶ μὲ ἐφίλησεν.

Τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας Ἀδαμίδου, ἀφηγουμένης τοὺς θριάμβους τῆς, ἐσπινθηροσβόλει ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν. Δὲν συνέβαινεν ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ μὲ τὸν σύζυγον, ὁ ὅποιος ὅσον ἤκουε τὸν ἐνθουσια-

σμόν τῆς γυναικὸς τοῦ διὰ τὴν ἐχθρὰν τοῦ φίλου του, τόσον καὶ αἱ ἐλπίδες του ἡλαττοῦντο ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς παρακλήσεως, τὴν ὁποίαν εἶχε νὰ κάμῃ.

— Ἀληθινά, κάτι ἤθελες νὰ μοῦ εἰπῇς, Ἀλέξανδρε, ὅταν ἦλθατί ἡτο;

Ἡ κρίσιμος στιγμὴ ἐπλησίαζεν. Ὁ Ἀδαμίδης ἤντλησεν ὅλον τοῦ τὸ θάρρος· ἔβηξεν ὡς διὰ νὰ καθάρισῃ τὴν φωνὴν του, πραγματικῶς ὅμως διὰ νὰ ἀποτινάξῃ τὸν φόβον, ὁ ὅποιος ἤρχισε νὰ τὸν καταλαμβάνῃ, καὶ ἤρχισε μὲ φωνὴν διακεκομμένην νὰ τῇ ἀφηγεῖται, πῶς εὐρέθη ὑποχρεωμένος νὰ δώσῃ εἰς κάποιον φίλον του τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι θὰ ἀναλάβῃ δι' αὐτὸν τὰ καθήκοντα ἐκλογικοῦ πράκτορος.

— Καλά· τί στενοχωρεῖσαι δὲν εἶναι σπουδαῖον τὸ πρᾶγμα.
Ποῖος ὅμως εἶναι ὁ φίλος καὶ εἰς ποῖον κόμμα ἀνήκει;

— Εἶναι ὁ κ. Κ. τῆς τρίτης περιφέρειας;

— Τιιιιί;

Συριγμός· ὄφως, κρότος κεραυνοῦ δὲν θὰ ἐπληξε βεβαίως ποτὲ ἀνθρώπινον οὐς ἀπαισιώτερον, οὔτε θὰ προῦκάλεσε σκέψεις τόσον πενθίμους, ὅσον τὸ παρατεταμένον ἐκεῖνο εἰς τοῦ ἐρωτηματικοῦ μονοσυλλάβου, τὸ διαρρῆξαν τὸ ἀκουστικὸν τύμπανον τοῦ ἀτυχοῦς Ἀδαμίδου.

Παγωμένος ἐκ τοῦ τρόμου ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα καὶ ὕψωσε πρὸς τὴν μαινομένην ὕαιναν ἰκέτιδας τὰς χεῖρας. «Ἐδωκα τὸν λόγον μου» ἐπρόφθασε νὰ εἴπῃ, καὶ λάκτισμα θηριῶδες ὑπὸ κατακλυσμοῦ ὕδρων συνοδευθὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησις τοῦ τρυφεροῦ τοῦ ἡμίσεως, ἡ ἀφεῖσα αὐτὸν ἐπὶ πολὺ ἄνυχον, σχεδὸν ἀναίσθητον. . .

* *

Τὴν ἐπαύριον τελεσίγραφον ἐπὶ τινος τραπέζης ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ ἀφεθὲν τῷ ἀνῆγγελλεν, ὅτι αὐτὰ μεσημβρίαν θὰ τῷ σταλῶσιν εἰσιτήριον καὶ χρήματα διὰ νὰ πάρῃ τὰ παιδιὰ καὶ νὰ ἀναχωρήσῃ αὐθημερόν εἰς Αἴγυπτον, πλησίον τῆς ἀδελφῆς της, ὅπου πρέπει νὰ μείνῃ ἐπὶ δεκαπενθήμερον μέχρι τέλους τῶν ἐκλογῶν. Ὁ ὑπάλληλός της θὰ τὸν συνάδευε μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου. Ἡ οὕτως ἢ ἄλλως ἡ ἐσπέρα δὲν πρέπει νὰ τὸν εὔρῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ διότι θὰ τὸ μετανόησῃ.

Τὸ ἀνδρικὸν τοῦ ἐνστικτοῦ ἐζήτησε πρὸς στιγμὴν νὰ διαμαρτυρηθῇ κατὰ τοῦ τοιούτου ἐξευτελισμοῦ τοῦ πρώην ἰσχυροῦ φύλου του. Εὐρίσκετο εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ φύγῃ ἄμέσως, νὰ ἀποσεῖσῃ τὸν

κατηραμένον ἐκεῖνον τῆς γυναικὸς ζυγόν· νὰ ζήσῃ ὡς ἄνθρωπος τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου του.

Κατ' ἐκείνην ὥμως τὴν στιγμήν τὰ δύο του μικρὰ παιδάκια, κορίτσα δυστυχῶς ἀμφοτέρω, ἐφάνησαν πρὸ τῆς θύρας, ἀγγελικῶς πρὸς αὐτὸν μειδιῶντα καί.., τὴν ἰδίαν ἐκείνην ἐσπέραν ἐπεδιδάξτετο μαζί των διὰ τὴν χώραν τῶν Φαραῶ, ἀφοῦ ἐφρόντισε νὰ τηλεγραφήσῃ ἐκ Πειραιῶς εἰς τὸν φίλον του Κ. ὅτι στενὸς συγγενὴς ἐκπνέων ἐζήτησε τηλεγραφικῶς τὴν παρὰ τὴν νεκρικὴν του κλίνην παρουσίαν του.

Ἡ δραχμὴ τοῦ τηλεγραφήματος ἐδόθη χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας.

* *

Μετὰ δώδεκα ἀκριβῶς ἡμέρας ὁ Ἀδαμίδης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εὐρισκόμενος ἐμάνθανεν ἐκ τηλεγραφήματος μὲν τῆς προσφιλεστάτης συζύγου της, ὅτι ὁ Κ. ἀπέτυχε, τῆς φίλης της πλειοψηφισάσης κατὰ 1010 ψήφους, ἐκ τῶν ἐφημερίδων δὲ ὅτι ἐν τῇ νέᾳ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων τὸ φιλελεύθερον κόμμα, — τὰ κτητικὰ εἰς ἑκὸς ἡ ὑπερηφάνεια τοῦ ἀτόμου πρὸ πολλοῦ εἶχε καταργήσει—τὸ ἀριθμοῦν τὰ περισσότερα τῶν μελῶν του μεταξὺ τοῦ γυναικείου πολιτευομένου κόσμου, εἶχε τὴν πλειονοψήφίαν.

ΚΙΡΙΣ

ΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ Η ΑΓΑΠΗ

Ὁ ἀγαπῶν ὠχράν τινα — κρινόλευκον τὴν πλάττει.

Ἡ μαύρη εἶνε πρὸς αὐτὸν — μελίχρους, γλυκυτάτη.

Ἰσχνή, ξηρὰ περγαμηνή — κυπάρισσος καὶ αὔρα.

Πολύσαρκος — ἀρχοντική, Σουλτάνα, κάλλη γαῦρα !

Ἡ ῥυπαρὰ ἐπάνω της καὶ κακοκτενισμένη — ὠραία, ἀτημέλητος, δὲν θέλει οὔτε κτένι !

Ἡ γιγαντώδης ὑψηλὴ — Θεὰ νεφελογεΐτων.

Ἡ νάνος τὸ ἀνάστημα — ἐπιτομή χαρίτων.

Ἐπειτα, ἡ ἀγέρωχος — βασιλικὴ τὸ νεῦμα.

Ἡ βλάξ — καλὴ καὶ ἀφελής ἡ πονηρά — με πνεῦμα !

Ἡ ἄφωνος, ὡς ἄλαλος — δειλή, συνεσταλμένη.

Ἡ λάλος ἡ ἀδόλεσχος — καλόκαρδ' ἡ καυμένη !

[Ἐκ τῶν τοῦ Μολιέρου]